

Όρνιθες
(Πάροδος)
Η επίθεση των πουλιών

Ακούστε την μουσική διαβάζοντας τους στίχους είναι
,από την επίθεση των πουλιών.

Στίχοι : Βασίλης Ρώτας
Μουσική : Μάνος Χατζιδάκις
Πρώτη εκτέλεση :Θίασος

Πού πού πού πού πού πού 'ναι αυτός
που μας εκάλεσε;
Πού πού πού πού σε ποιο μέρος βόσκει;
Τι τι τι τι τι τι 'ν' η αιτία;
Ποιο ποιο ποιο ποιο ποιο ποιος ο λόγος;
Πώς, πούθε, ποιοι 'ναι,
πού 'ναι, πες μας, δε θα πεις;

Α, προδοθήκαμε, επάθαμε ανόσια,
τούτος ήτανε φίλος μας κι έβοσκε
στα χωράφια μαζί μας σαν σύντροφος.
Καταπάτησε νόμους αρχαίους
και τους όρκους των όρνιων επρόδωσε.

Με δόλο εδώ μας κάλεσε
κοντά σε γένος άνομο
που πάντα εχτρός μας στάθηκε
πάντα τροφή μας έκανε.

Αμή με τούτο τ' όρνιο μας
ύστερα θα τα ειπούμε
μόνον ετούτοι οι γέροι λέω,

ευθύς να το πληρώσουν:
κομμάτια να τους κάνουμε
κομμάτια να τους φάμε
Α, προδοθήκαμε, πάθαμε ανόσια.

Εμπρός, απάνω τους ριχτείτε,
εμπρός με ορμή σκοτώστε τους,
εμπρός με τις φτερούγες σας
παντού περικυκλώστε τους
κι οι δυο τους να βογκήξουνε
να φάνε χώμα οι μύτες τους
γιατί ούτε σκιερό βουνό
ούτε κι αιθέριο σύννεφο
ούτε και πέλαγο ψαρό
μπορεί να τους γλιτώσει αυτούς
από τα νύχια τούτα μου.
Ε! μην κοντοστεκόσαστε,
εμπρός να τους μαδήσουμε,
απάνω τους νυχιές, τσιμπιές-
πού 'ν' ο ταξίαρχος; εμπρός,
να προχωρήσει το ελαφρό.

Αέρα, κελελέφ!
χαμηλώστε μπρος τις μύτες,
μην κοντοστεκόσαστε,
βάρα, χτύπα, μάδα, δείρε,
το τσουκάλι σπάσε πρώτα.

Και λίγα στοιχεία για το έργο

Στα 414 πχ παρουσιάστηκε το έργο του Αριστοφάνη "ΟΡΝΙΘΕΣ" στα Διονύσια, μια πολυήμερη ανοιξιάτικη γιορτή στην Αθήνα που καθιέρωσε ο τύραννος Πεισίστρατος και χάρισε στον Αριστοφάνη το 2ο βραβείο.

Απογοητευμένος από την τροπή του Πελοποννησιακού Πολέμου γράφει τους "Ορνιθες" και εκεί σατιρίζει και καταγγέλλει τους συκοφάντες και τους κόλακες, τους εκμεταλλευτές.

Τολμηρή φαντασία, υψηλή ποίηση.

Το έργο παρουσιάστηκε στο Ηρώδειο από το Θέατρο Τέχνης του Καρόλου Κουν το 1959

Η πρεμιέρα του δόθηκε στις 29 Αυγούστου και ξεσηκώνει θύελλα αντιδράσεων λόγω της παρουσίας του ιερέα μέσα στο έργο που θεωρήθηκε πρόκληση για τα τότε δεδομένα.

Θεωρήθηκε ως απόπειρα διασυρμού της θρησκείας του ελληνικού λαού.

Η παραστάσεις ακυρώνονται με διάταγμα από τον υπουργό προεδρίας Κ Τσάτσο. Κάποιοι λένε ότι η ομάδα που δημιούργησε τις αντιδράσεις με φωνές κατά την διάρκεια της παράστασης ήταν εντεταλμένοι και βαλτοί.

Οι εφημερίδες της εποχής φιλοξενούσαν γελοιογραφίες που σατήριζαν το Κων/νο Τσάτσο και τον παρουσίαζαν να κυνηγά κότες και γαλοπούλες.

Το έργο ξανα ανεβαίνει το 1960 και από τότε ακολουθεί μια θριαμβευτική πορεία στην Ελλάδα και στο εξωτερικό αποσπώντας το 1965 το Α! βραβείο στο φεστιβάλ των Εθνών.